

[Lausten.]

saadanne — haft Mulighed for at udnytte en i Bekneb kommen Laantagers Arbejds- evne og Leveringsevne til Udlaans Nedbringelse og Slettelse af Restancer, hvad enten det drejede sig om Rentebetaling eller Tilbagebetaling. Noget saadant kan de andre Kasser ikke indlade sig paa. Derfor og af mange andre Grunde vil en Overføring af disse Laan til andre Kasser ikke kunne ske. De skal tilbagebetales, og dette kan i mange Tilfælde kun ske ved, at Laaneobjekterne sælges.

De ærede Ændringsforslagsstillere siger, at alt dette behøver slet ikke at indtræffe, de kommunale Kasser kan blot sørge for at faa deres Bestyrelses- og Garantiforhold ordnet paa samme Maade, som det kræves af alle andre Sparekasser. Ja, hvis det gik saa nemt, som man siger det, men det gør det bare ikke, og det ved de Herrer meget godt selv. Maaske kan der ad Omveje eller Krogveje findes en Modus for en Ændring, der kan tilfredsstille Lovens Krav, saa at Kasserne kan faa Lov til at arbejde videre. Det vil der selvfølgelig blive gjort Forsøg paa, men det bliver ikke det samme som under de nuværende Forhold. Det Tilidsforhold, der har været Byernes Borgere og deres egne Sparekasser imellem, vil ikke findes i samme Grad som nu.

Jeg er i al Almindelighed ikke nogen Ven af Særforholdsregler for Sønderjylland — jeg har sagt det flere Gange —, men det forekommer mig, at de Forhold, her er Tale om, er saa lokalt bestemte, i saa høj Grad beroende paa Traditioner, hvad man nu vil kalde det, at man her har Lov til at tage et noget andet Standpunkt. Jeg kan ikke se, at det kunde have farlige Konsekvenser for nogen som helst, om vi gav de seks Sparekasser Lov til ganske roligt at arbejde videre som hidtil. Den eneste Fare, som der muligvis kunde være, er den, som en Revisor fra Hovedstaden en Gang gav Udtryk for overfor en Borgmester i Sønderjylland: at hvis de kommunale Kasser ikke ændres eller ophæves, vil man mange Steder oprette lignende Sparekasser. Denne Udtalelse er efter min Mening en maaske noget ufrivillig, men derfor ikke mindre vægtig Fagmandsudtalelse om, at de kommunale Sparekasser med deres Garantiforhold er bedre end de andre.

Jeg har talt med en Del af de Herrer, der sidder i Spidsen for disse Sparekasser, jeg kunde nævne Stiftamtmanden og Borgmestrene i de sønderjydske Byer, og de har alle sammen erklæret omtrent ensly-

dende, at de maatte anse det for i allerhøjeste Grad uheldigt og upaakrævet paa denne Maade at ville fremtvinge en Afvikling af Kasserne. Den ene af Borgmestrene udtalte, at hele Befolkningen var af denne Mening paa nær nogle ganske enkelte, som ønskede Kasserens Forretning og Fortjeneste overført til de private Kasser.

Jeg gør mig, som sagt, ikke Haab om, at det, jeg her har anført, skal kunne ændres stort i de ærede Ændringsforslagsstilleres Mening. Princippet ligger fast; det skal gennemføres, saa faar det gaa, som det kan. Men det forekommer mig, og det skal jeg sige endnu en Gang, at Tiden er meget daarligt valgt til dens Slags Principrytteri. Efter det Kendskab, jeg har til denne Sags hele Behandling, tror jeg, man har Lov til at sige, at det ikke saa meget er de to Fler- talspartier her i Tinget, der har sørget for, at Ændringsforslaget kom frem, som det er de sønderjydske Repræsentanter i disse Partier, der bør have Æren og Skylden for, at Ændringsforslaget overhovedet er blevet stillet.

Som Forholdene ligger, kan Vedtagelsen ikke hindres. Jeg skal anbefale mine ærede Partifæller at lade være at stemme. Vi vil overlade Fler- talspartierne her i Tinget Æren for, at dette lille Lovforslag vedtages i sin nuværende Skikkelse. Det vil ingen Gavn gøre i Sønderjylland.

Ordføreren (Jepsen Christensen): Naar det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) paa Forhaand var klar over, at det var fuldkommen ligegyldigt for Sagens Realitet, om han talte eller ej, kunde man fristes til at spørge: Hvorfor talte han da? Det ærede Medlem beskylder Flertalspartierne for kun at ville luften teoretiske Principper ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal nu ikke nærmere uddybe, hvorfor jeg da kunde tænke mig, at han har talt, naar han dog ved, at der ingen Realiteter ligger bag den Tale, han her har ført. Naar det ærede Medlem føjer til, at Øjeblikket er saa daarligt valgt, som det vel kan være, til at hidføre en Ændring af Sparekasseforholdene i de sønderjydske Landsdele for de 6 Sparekassers Vedkommende, maa jeg sige, at det er skam ikke os, der har valgt Øjeblikket. Nej, Forholdet er simpelt hen dette, at Sparekasserne uden at røre en Finger har siddet den Bestemmelse overhørig, at Forholdene skulde være afviklet, inden 10 Aar var gaaet efter Lovens Vedtagelse i 1922. Øjeblikket kommer af sig selv, naar Tiden er udløbet. Man maa tage sit Standpunkt, naar Lov-